

קריאה לאמנסטי אינטרנשיונל: הצהרתן של שורדות זנות ושל אלו שנפגעו בתעשיית המין והסחר

Statement by prostitution survivors and those who have been harmed in the
sex trade

12/07/2015

זוהי הצהרה ותגובה שנכתבה לתשומת לבם של חברי ארגוני השטח של ארגון אמנסטי הבינלאומי והנהגתו, בידי קבוצת ניצולות זנות ונפגעות סחר בבני אדם לצרכי מין. אנחנו חלק מתנועה גלובלית של אנשים שחוו סחר וזנות, ויש בידיה את הידע הפוליטי, את המומחיות ואת הידע ממקור ראשון בנוגע לאופן שבו פועל סחר בבני אדם לצרכי מין.

על אף שכולנו נפגענו מסחר מיני ועל כן אנחנו מחזיקות בנקודת מבט שתומכת בביטול הסחר, אנחנו גם מחזיקות בידע נרחב מכל ההיבטים, לאחר שחקרנו ביסודיות את ההשפעה של מערכות חוקיות שונות ברחבי העולם מנקודת מבט אובייקטיבית. חלקנו גם חברות פעילות בארגון אמנסטי הבינלאומי ואנחנו מודאגות מהארגון ומהמוניטין שלו כמגן זכויות אדם, במיוחד לאור ההיסטוריה של הארגון שכוללת פעולות מוצלחות במלחמה נגד ניצול מיני ונגד התרחבות הנזק.

אנחנו מבינות כי אמנסטי מנסה לקדם מדיניות לאי-הפללה של סחר לצרכי מין וכי באוגוסט מתכננת מועצת אמנסטי הבינלאומי (אחד מהפורומים לקבלת החלטות בארגון) להציע הצהרה שתעניק, אם תפורסם, סמכות לוועד הבינלאומי (חלק אחר של אמנסטי הבינלאומי) לפתח מדיניות לאי-הפללה מלאה (כולל לקוחות סחר בבני אדם לצרכי מין ו/או סרסורים) או מדיניות שמרמזת לסוג כזה של אי-הפללה, במסגרת שבעה עקרונות.

אנחנו מבינות כי כמה מהעקרונות האלו נובעים מכוונות טובות, אולם אנחנו מודאגות מאד מכך שהארגון עתיד להעביר החלטה שתהיה בעלת תוצאות לא-רצויות ותרחיב את היקף הסחר בבני אדם לצרכי מין ואת השפעתו ובכך תגדיל את הנזק שנגרם לאנשים רבים (בעיקר נשים וילדים) שנלכדים ברשת הסחר. אנחנו גם מודאגות בנוגע למסר שהחלטה כזו תעביר לגברים ובנוגע להשפעתה על הבחירות שלהם בנוגע ליחסים עם נשים.

אין זה סוד כי אנחנו (תנועת הניצולות) לא תומכות באי-הפללה של לקוחות וסרסורים, אלא במודל חוקי שמאפשר לנשים להעמיד לדין גם את הלקוחות וגם את הסרסורים על נזק שגרמו כתוצאה ישירה מזנות וסרסור. אין בנמצא חוקים שמגנים על אדם שרוצה לדווח, למשל, על לקוח שבפעולותיו ובהחלטתו לקנות סקס גרם טראומה, למרות ש-67% מהנשים שהיו בזנות מפתחות הפרעת דחק פוסט-טראומטית (PTSD) (Farley, Prostitution Research).

עם נתונים כאלה, למה שלא נציב תנאים שיאפשרו להעמיד לדין את הלקוח? ללא לקוחות, לא היה נגרם נזק, ולא היה מתבצע סחר, ואנחנו פועלות לקידום מערכת שבה נשים שסחרו בהן יזכו למנגנון אי-הפללה ויוכלו לדווח על הלקוחות שלהם, שיועמדו בעצמם לדין. בהתחשב בכך שלקוחות גורמים לנזק כה נרחב, אנחנו סבורות כי העובדה שלקוחות יכולים חוקית להשתמש באדם אחר לצרכי מין והקרבות לא יכולים להתלונן על אותם גברים היא הפרת זכויות אדם.

אנחנו מבינות כי בתוך ארגון אמנסטי אין קונצנזוס בנוגע להפלת לקוחות או סרסורים ולכן אנחנו מעודדות את הארגון לפתח מדיניות שלנו/שלהם שמבוססת על עקרונות זכויות אדם, שתזכה לקונצנזוס רחב בארגון ובמסגרתה זכויות הניצולות לא נפגעות. אידאליה היינו רוצות שארגוני זכויות אדם יפעלו לקידום המודל הנורדי, אבל תנועת הניצולות תקבל בברכה פשרה הכוללת פיתוח מדיניות המבוססת על מסגרת ערכית שלא מאפשרת אי-הפללה של לקוחות וסרסורים. זו יכולה להיות עמדה שלא מבוססת על חוקיות המעשים של הגברים האלו, אלא מתאחדת סביב אי-הפללה של האנשים בזנות ועל שמירת זכויות האדם של הפגיעים ביותר. אנחנו נרצה גם לראות ניסוחים ניטרליים ומכילים שלא מזירים את האנשים בזנות שלא מגדירים עצמם כ"עובדים בתעשיית המין". החלטה כזו עברה באוסטרליה ב-NAGM (האסיפה הכללית השנתית של הארגון) ב-2015.

אלו הן ההערות שלנו בנוגע לעקרונות הנוכחיים והצעות לחיזוקם בהתאם לגישה שבאמת שומרת על זכויות האדם:

מדיניות אמנסטי הקוראת לאי-הפללה של אנשים בזנות

המועצה הבינלאומית מבקשת מהוועד הבינלאומי לאמץ מדיניות הקוראת לאי-הפללה של עבודה הזנות בהתחשב ב-

1. עקרון הפחתת הסבל

תגובה:

הרבה עקרונות להפחתת הסבל שייכים לחשיבה מיושנת הטוענת כי נזק ודיכוי הם בלתי נמנעים ואפשר להפוך אותם ל"נחמדים יותר". למשל, באמצעות אספקת קונדומים לקרבנות סחר וזנות, במקום לפעול להפסקת הניצול שלהן. אנחנו מאמינות כי יש להציג גישה תקיפה יותר שחותרת לקראת הפחתה אמיתית ובסופו של דבר ביטול כמעט מוחלט של סבל, באמצעות העלאת המודעות של גברים בנוגע לסיכון לגרימת נזק בכל פעולה בתעשיית המין.

2. מדינות יכולות לכפות מגבלות לגיטימיות על עבודה במין, בהנחה שמגבלות כאלו תואמות את חוקי זכויות האדם הבינלאומיים, ובדגש על כך שהמגבלות חייבות לשרת מטרה לגיטימית שנקבעה בחוק, הכרחית ומידתית ליעד הלגיטימי שאותו מבקשים להשיג, ללא אפליה.

תגובה:

אין כל "חוק זכויות אדם" שמקנה ללקוחות מין זכויות. סרסורים ולקוחות אינם זקוקים לזכויות כדי לשלם על סקס. עם זאת עלינו כן לשמור על זכות-אדם שמאפשרת לנו להטיל אחריות ולדווח על גברים שקונים או מסרסרים אישה למטרות סקס, אם הם גורמים לה נזק (כולל PTSD). זוהי גם זכות אדם בסיסית עבור כל הילדות והנשים לחיות בחברה חופשית מניצול מיני, ודבר זה אינו מתאפשר עבור שום אישה או ילדה בזמן שסחר בנשים למטרות סקס הוא נרחב כל כך ומתרחב אף יותר באמצעות לגיטימציה חברתית מתגברת וחוקים שמאפשרים לתעשייה להתרחב.

Director of Amnesty International UK, Kate Allen, in a Q & A on the 4th of February 2014 stated, "**I agree that in an imperfect world many women end up in sex work as an economic last resort**" Allen, also stated, "**sex is a human need and consent is key**"

The most vulnerable will be impacted by such policies

\$ Does Not ≠ Consent

www.change.org/en-CA/petitions/amnesty-international-we-demand-amnesty-international-listen-to-survivors-and-reject-the-proposal-to-decriminalize-all-aspects-of-prostitution

3. ארגון אמנסטי הבינלאומי סבור זה שנים ארוכות כי סחר בבני אדם לצרכי ניצול מיני צריך להיחשב כפעילות פלילית כחלק מהחוק הבינלאומי.

תגובה:

סחר בבני אדם הוא רק אחד מהאמצעים של גברים בעלי כוח לגרום לנשים ולילדות להיכנס לעבודת הזנות, ויש עוד אמצעים רבים לשם כך. בראייה רחבה אנחנו יודעות כי רוב הנשים הבוגרות בתעשיית המין, שהגיעו לשם בכל דרך, ולא רק באמצעות סחר, מפתחות PTSD כתוצאה מעבודת הזנות. כנגזר מכך יש להחיל אמצעים שמגנים על כל הנשים, לרבות קרבנות סחר אבל לא עליהן בלבד, מפני נזק.

4. כי כל ילד המעורב בפעילות מין מסחרית הוא קרבן של ניצול מיני, וזכאי לתמיכה, פיצוי וריפוי, בהתאם לחוק זכויות האדם הבינלאומי, ומדינות חייבות לנקוט בכל האמצעים הדרושים כדי למנוע ניצול מיני והתעללות בילדים.

תגובה:

הזנות לא הופכת מזיקה פחות כשמישהי חוגגת את יום הולדתה ה-18. כל הא/נשים שהם קרבנות הסחר זקוקים לזכויות כדי שיוכלו לדווח על גברים שקנו מהם מין, בכל גיל.

בכך נוכל לתמוך, מבלי לפגוע בקונצנזוס הרחב, באמצעותו של העיקרון שמאפשר מדיניות שמכירה בכך כי ילדים בזנות הופכים לרוב למבוגרים בזנות בגיל 18, וזקוקים להגנות בכל גיל.

5. קיימת הוכחה גדלה והולכת לכך שאנשים רבים שפועלים בתעשיית המין עושים זאת לאחר שנדחקו לשולי החברה מבחינה סוציו-אקונומית ובשל מיעוט אפשרויות, ולכן ארגון אמנסטי הבינלאומי צריך לעודד מדינות לנקוט באמצעים המתאימים ולהכיר בזכויות החברתיות, הכלכליות והתרבותיות של כל בני האדם, כדי שאף אחד לא ייכנס לתעשיית המין בניגוד לרצונו, ואלו שבחרים להיכנס לתעשיית המין יוכלו לעזוב אותה אם וכאשר יחפצו בכך.

תגובה:

זוהי האשמת הקרבן. האמירה ולפיה סחר לצרכי מין קיים משום שנשים בוחרות בכך ומשום שנשים הן עניות ודחוקות לשולי החברה פוטר את הפושעים מאחריות. המציאות היא שכל האנשים שעובדים בזנות נקנים בידי מישהו (לקוח) וכמעט תמיד הפושעים הם גברים. הבחירות של הגברים האלו והדרישה שלהם היא שגורמת לאנשים לעבוד בזנות. כמובן, רוב הזמן נשים נמצאות במצבים נואשים, והעובדה הזאת הופכת את פעולותיהם של הפושעים לנצלניות אף יותר. פירושו של דבר שגברים צריכים להיות אחראים ולקבל מידע אודות הסיכון שבגרימת הפרעת דחק פוסט-טראומטית PTSD לאנשים מהם הם קונים סקס. בנוסף, נשים חייבות להיות מסוגלות לדווח על לקוחות בכל פעם שהן רוצות. לא מספיק להגיד כי אם אישה מפתחת PTSD עליה לעזוב את התעשייה וזו אחריותה, משום שברגע הזה כבר מאוחר מדי, הנזק כבר נעשה. יש להטיל את האחריות על גברים, והקרבות שנקנים לצרכי מין צריכים להיות בטוחים מהפללה. זה הפתרון במודל הנורדי.

כל חוק שמועבר משפיע על כל האנשים בזנות, כולל קרבנות סחר והאנשים שסובלים מ-PTSD. קיימות הוכחות לכך שבמקומות שבהם יש חוקים לאי-הפללה של הלקוחות והסרסורים או מיסוד הזנות, התעשייה גדלה. הגישות האלו תמיד מגדילות את הניצול, אין כל דרך להימנע מכך.

6. זוהי מחויבות המדינות להגן על כל אדם בתחום השיפוט שלהן ממדיניות מפלה, כולל חוקים ופרקטיקות נהוגות, בהתחשב בכך שאפליה וחויית האפליה מהווים לעתים קרובות גורמי מפתח בהנעת אנשים לתעשיית המין.

תגובה:

אפליה ודיכוי, במיוחד נגד נשים, תורמים להגבלות על ההחלטות שמקבלות הנשים, אבל תעשיית המין עדיין לא יכולה להתקיים ללא קונים, והם האחראים לזנות נשים.

7. ההוכחה ממחקר ארגון אמנסטי הבינלאומי על ההשפעה הממשית והמתמשכת של חוקים פליליים וגישות רגולטוריות שונות הנוגעים לזכויות האדם של העובדים בתעשיית המין

תגובה:

נעשו מחקרים רבים על תעשיית המין, וזה של אמנסטי הוא רק אחד מהם. אנחנו לא מאמינות כי יש מספיק זמן עד לפגישה באוגוסט כדי לאפשר לקהילת אמנסטי לבחון את מתודולוגיית המחקר וממצאיו ולהשוות אותו למחקרים אחרים. ולכן, אנחנו ממליצות כי כל החלטה הנוגעת למדיניות תידחה לזמן שבו תיתכן בחינה שכזאת. כמו כן אנחנו מבקשות להעיר כי מאכזב מאד שאמנסטי הבינלאומי לא השתמש בשפה שתכלול ותכיר באנשים בתעשיית המין ובשורדים, ובהשפעתן של מערכות החוק על האנשים הפגועים והפגיעים ביותר.

מה עכשיו?

באוסטרליה תארגן קבוצת "חברי אמנסטי נגד לקוחות וסרסורי תעשיית המין", שמורכבת משורדות תעשיית המין, כינוס בינלאומי במלבורן בשבוע הראשון של דצמבר כדי לתבוע מחדש את מקומו של ארגון אמנסטי הבינלאומי כארגון זכויות אדם אמתי, וכדי להביע את מורת הרוח שלנו כלפי הסתננות של סרסורים ותומכי תעשיית המין לארגון שלנו. אנחנו נפתח פלטפורמת מדיניות משלנו בנוגע לזנות, ונתקשר אותה לחברי אמנסטי ברחבי העולם. בבקשה הצטרפו לפעילות באמצעות הצטרפות לעמוד הפייסבוק שלנו. אנחנו גם מעודדות אותך לכתוב בפומבי על הנושא ולכתוב לנשיאי הסניף המקומי שלך. אנחנו מזמינות את כל הנציגים בעלי זכות הצבעה בפגישה באוגוסט ליצור אתנו קשר.

אמנסטי הבינלאומי נגד לקוחות וסרסורים

תוספת מטעם מכון תודעה: מסניף אמנסטי אינטרנשיונל בישראל לא התקבלה תגובה לזכרים עד לפרסום מסמך זה (21.7.15) ולא ידוע אם הסניף בישראל שותף או מחויב להצהרה שתתקבל בסוגיה זו על-ידי הארגון הבינלאומי.

אנו ממליצות/ים לכתוב בעמוד הפייסבוק של אמנסטי הבינלאומי ולהביע את דעתכן/ם בנושא:
<https://www.facebook.com/amnestyglobal>

מהקמפיינים בנושא:

מקור:

<https://abolishprostitutionnow.wordpress.com/2015/07/12/statement-by-prostitution-survivors-and-those-who-have-been-harmed-in-the-sex-trade/>